El poble que volia un port esportiu

Probablement primer va aparèixer el cel, d'un blau immaculat, o d'un color consemblant, tal com diu el diccionari. Després van arribar els núvols i els capvespres rogencs, i quan ja semblava que estava tot posat, va sorgir el mar, d'un blau més intens encara. Les roques van venir rodolant muntanya avall per acabar clavant-se entre la sorra de la platja, que tot just havia començat a estendre's per parar els peus a les onades. Més tard van començar a créixer els pins, les oliveres i els xiprers, van florir les atzavares en els indrets més insospitats i en l'aire encalmat de cada matí s'hi anaven escampant sentors de romaní i de farigola. Tot va arribar en el moment en què tocava, res va sorgir del no-res i tot va trobar el seu lloc precís en un univers nou de trinca. Les orenetes trobaven cada primavera el niu en el seu lloc i les gavines covaven ous blancs entre el rocam.

No va ser fins molt més tard que van presentar-se els homes, uns en barca, altres de terra endins. Van alçar murs, van fressar camins i construïren cases arrenglerades una al costat de l'altra. Eren pescadors i hortolans, tenien la seva barqueta a la riba i un pou per regar els enciams. Van escalar feixes en els turons i les ompliren de vinyes que produïren un vi dolç i amarg, com la vida mateixa.

Amb el temps s'esdevingué una època nova, quan aparegueren uns nous forasters, àvids de llum, de mar i de vi, i s'alçaren murs més alts encara, perquè els estrangers també volien ombra i amb la dels pins no en tenien prou. Tot es va omplir de carrers asfaltats i d'automòbils que traginaven d'un costat a l'altre, i el mar va quedar curull d'embarcacions de tota mena, menys les dels pescadors que es podrien a la sorra. I quan semblava que ja no hi havia lloc per a res més, algú assenyalà amb el dit cap al mar i digué: «Ara construïren un port esportiu!». I d'aquesta manera a Tossa de Mar van decidir continuar escrivint la seva fascinant gesta amb voluntat fèrria i formigonada. Per donar les gràcies a la divinitat van decidir anar en processó fins a la capital de la comarca, tot cantant goigs a la Mare de Déu davant de la sucursal de la Caixa. Curiosa història, la d'aquest poble mariner.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/11/09/poble-que-volia-port-esportiu/813717.html?utm_source=rss